

FOTO DE FAMILIA

venda.

- De vegades som molta gent. Per que a més del meu fill fadrí, Jaume, ara també estan la meua filla i l'home i ocasionalment la meua neta i la seua família.

Jaume, junt amb la seua mare, són les dues úniques persones que oficialment viuen a la Torre Ebri.

T'agrada viure aquí, Jaume?

- Molt. Jo vaig néixer al mas de Bosseta i quan vam acabar la casa els meus pares, el meu germà menut, Vicente, i jo vam vindre a viure aci.

La meua germana ja estava casada i es va quedar al altre mas on teniem la casa de la família del meu pare. Però a mi m'agrada més açó. Està molt ben comunicat. Jo aci soc feliç i aci penso acabar els meus dies.

Encara et dediques a la cuina?

- Si, però molt poc, ja em faig vell. Vaig a fer alguna paella, i alguns menjars, quasi més per compromís que altra cosa. Son llocs on sempre he anat i encara em busquen pero la veritat es que ja em canso.

Quantes paelles has

Centa amb dos dels seus fills, Sara i Jaume, l'autora d'este article i Pixito i Pixiu (dos gossos).

fet?

- Això si que no t'ho puc dir. Però em sembla que he batut tots els rècords i encara acostumo a ferla els diumenges.

A que et dediques a part de fer el menjar?

- La meua afició preferida són les plantes. Tinc macetes i un poc de jardí. M'agrada molt cuidar les plantes i els animals que tinc.

Corn a tots els masos que hem visitat aci també hi han gossos.

- En tinc quatre que caben baix d'un sombrero, fant molta companyia. Encara que n'atros no hem estat mai sols. Quan el meu pare va morir, vam quedar sols la mare i jo pero ara també està la meua germana i l'home. A més a més, el meu germà Vicente, que té molta terra per aci, puja a treballar i sempre passa per casa. De quan en quan venen els nebots i al mas de dalt estan Rosa, Paco i

els seus fills. Això que diuen que el mas és molt solitari no es cert, al menys este no ho és.

Centa, ens vol dir alguna cosa més?

- Jo si vatros voleu vos puc contar moltes coses. Com soc tan vella tinc moltes coses viscu-des.

Quans anys te?

- 90 en vaig fer el novembre passat. Vam fer una festa amb els fills, els néts i les tres rebes-nètes. No ho poden dir tots això. Només faltava el meu home, que ja fa anys que va morir.

Centa efectivament, te moltes coses a contar. Però ho deixarem per a un altre dia.

La Torre Ebri, hivern de 1993

**Per: CINTA MOLINER
Fotos: LENYO**